

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 ft — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PE CSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Polgármesterválasztás.

Pécs, 1896. november hó 26

Városatyáink részéről soha sem tapasztalt érdeklődés mellett folyt le a mára összehívott polgármesterválasztó közgyűlés, a melynek szavazatjoggal bíró 128 tagja közül 122 szavazott le. Igaz, hogy mérhetlen fontosságu is volt a város életére az az aktus, a melynek teljesítése ma a bizottsági tagokra várt, de nem vélünk csalódnai, ha ezt a nagy érdeklődést nem annyira ez aktus tárgyi fontosságának, mint inkább a dolog személyi oldalának tulajdonítjuk, amely iránt a közélet terén szereplő egyénekben mindig több érdekeltség tapasztalunk, mint a legmélyrehatóbb intézmények fölötti döntésnél.

Hogy a mai polgármesterválasztásnál is a személyi tekintetek domináltak a dolog érdemi része fölött, bizonyítja annak eredménye: városatyáink eltekintettek attól a városszerte tagadhatatlanul élő kívánalomtól, amely a város igazgatásában rendszerváltozást óhajt s jutalmat osztottak. Igaz, hogy a város szolgálatában már évek hosszú sora óta buzgólkodó rokonszenves, fáradhatatlan tisztviselőt jutalmaztak, de ez a tekintet egymaga nem szülte azt az óriási többséget, amely ma Majorossy mellett nyilatkozott; nagy részük van ebben azoknak az ezerféle érdekszálaknak is, a melyeket a volt polgármester annyira érintett a város közgyűlési termébe összpontosítani.

Ismerjük jól a város képviselőtestületét és sajnálattal kell konstatálnunk, hogy annak bizony nem a többségét teszik ki azok, akiket a közügy iránti önzetlen érdeklődés és őszinte lelkesedés vezet a közgyűlés termébe. Hiszen látjuk, hogy akkor, amikor nem egyes osztályérdekeket, vagy hatalmasabb magánérdeket érintő tárgyak forognak szőnyegen, a közgyűlési terem kong az ürességtől és sokszor a város életére, jövő fejlődésére a legnagyobb fontossággal bíró ügyek nem tárgyalhatók a részvételihiány miatt, míg ha egyes befolyásosabb egyének, vagy pláne osztályok érdeke forog kockán, a városatyák mindig szép számban becsődíthetők.

Az új polgármester szép beköszöntő beszéddel foglalta el székét, sok szép ígéretet tett s ezek közül néhányat különösen feljegyzünk, mert teljesítésük egy egészségesebb irányzat inaugurálását jelentené. Ilyen az, hogy városi ügyekben a polgármester nem fog ismerni politikai pártállást és hogy ellensége lesz minden eltussolásnak, ha a vezetése alatt álló tisztikarban tévedést vagy hibát találna felfedezni.

Aidinger polgármestersége alatt bizony nem így volt ez, mert maga a polgármester volt mindig a kormánypárt főkortese s mint ilyen polgármesterei hatalmát mindig ennek a pártnak az érdekében vetette latba nemcsak az országgyűlési képviselőválasztásoknál, de a városi bizottsági tagok választásánál is. Lehetett valószínűleg még oly jeles tehetségű, önzetlen

munkása a közügynek, Aidinger bizony be nem engedte venni az u. n. hivatalos lisztába, ha az illető nem volt tizenhárom próbás mameluk. Ami pedig az eltussolást illeti, ennek is nem egy sajnós példáját tudjuk, bár éppen ennek a rendszernek a folyamánya, hogy az eltussolt dolgoknak igen kis százaléka szivárog ki a közönség körébe.

A párttekintetek előtérbe tolása s a kellő időben szemet hunyni tudás volt Aidinger hatalmának két főtámasza: majd elvállik, hogy Majorossy nem nyul-e idővel ezután a két mankó után, melyeket ma eldobott magától.

Sokan szavaztak rá ma abban a reményben, hogy alatta a városnál minden marad a régiben, akik pedig ellenjelöltjére adták szavazatukat, ugyanettől tartottak: adja az ég, hogy mindkét részen csalódjanak, mert csak akkor mondhatnók el a mai választásról, hogy azzal nemcsak a megválasztott, hanem a város is ternót csinált.

A közgyűlés lefolyásáról kiküldött tudósítónk a következőkben számol be:

*

Virágdiszt öltött ma a mi öreg városházunk. Ügyes kezek minden szegletbe délszaki növényeket, pálmákat s illatos virágokat helyeztek, az összes lépcsőket betertették szőnyeggel helyettesítő csikos szőnyeggel, az ablakfülkéket pedig városi és nemzeti színű zászlókból rögtönözött draperiákkal ékesítették föl. Helyesen, mert ritka

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Az elkárhozott.

— Hugues Le Roux. —

A gyerek levetette kis facipőit, hogy gyorsabban haladhasson s éppen akkor ért a templomba, mikor Brentot abbé az üres padok felé fordulva éppen az Oremus fra trest mondotta.

— Plébános ur, siessen . . . Redouté gazda, a ki ott Frileuseben lakik, már utolsót vonaglik . . .

A gyerekeknek más dolga is volt a faluban, s elment a nélkül, hogy valami feleltre várt volna. Brentot abbé sietett a misét bevégezni, levetette a miseruhát s késztülődött, hogy a beteget a szent áldozásban részesítse.

Ezen az októberi reggelen nagyon hideg volt. A levegő szürke volt a ködötől, s a béresek kimentek a földre, hogy elvégezzék az utolsó mezei munkákat. Ha haldoklott is Redouté gazda, aki már harminc éve volt bérlője ennek a földnek, a béresek nem halaszthatták el munkájukat ebben az előrehaladt évadban. A plébános elment a mezőn

legelő tehenek előtt s feliasztott egy sereg varjút, a mely alig egy puska lövésnyire leereszkedett a földre. Minden, az ég, a mező, az állatok és az emberek egyaránt közönyösök voltak.

— Ez a mi sorsunk, gondolta magában Brentot abbé . . . — pedig Redouté gazda azt hitte, hogy neki több helye van itt ezen a földön.

A pap észrevette, hogy a sövény mellett egy ember várakozik reá. Amint közel ért hozzá, rákiáltott:

— Talán még jókor jövök Fulgence ur . . . Siettem, a mint látja.

Redouté legidősebb fia röviden válaszolta:

— Még jókor jött.

— Már nem bírja ki tovább?

— Nem, már nem bírja ki.

— Szivbaja van?

— A tüdejének, de még inkább a fejének van valami baja . . . Ne sokat adjon rá, plébános ur, akármit mond is . . . A betegség beszél belőle.

— Én mindent meghallgatok, szolt a pap, — és soha semmit sem veszek rossz néven.

Fulgence felbiggyesztette az ajkát, mintha ez a válasz nem lett volna inyére.

A gazda szobája a földszinten volt, s a konyhába nyílt. A szobában négy szalmaszék volt. Az ablakról vörös szalaggal átkötött fehér függöny csüngött le. A mahagoni fából faragott ágy három nagy párnája egyszínű vászonnal volt bevonva. A haldoklóra egy nagy dunnát tettek, a mely majdnem a mennyezetig ért.

A szalmaszéken ült Redouté felesége és két ifjabb gyermeke. Mindhármán ünneplő ruhába voltak öltözve. Nem szóltak egy szót sem, mintha csak megnémultak volna. Várták ennek az embernek halálát, hogy aztán ismét munkájukhoz látnassanak.

A plébános már régen ismerte est a megilletődést, a mely a halál előtt szinte kővé változtatja a parasztokat. De az csaknem ellenséges indulatu hidegség, amelylyel a haldoklóra bámultak, szinte nyugtalanná tette a papot. Nem attól félték őket, hogy a vallás vigasza nélkül hal meg. A szobának ez a csendje még sokkal bántóbb volt, mintha csupán unatkoztak vagy együgyűen bámultak volna. Mintha a félelem lépett volna a szobába, s árnyéka végigsuhant volna a haldokló homlokán és a fiuk arcán.

Redouté a maga idejében olyan ember volt, akit tiszteltek s akitől félték. A szolgálk félték a haragjától, s a szomszédok nem

aktus ment ma délelőtt végbe Pécs városának közgyűlési termében: ma választották meg a város atyái a város polgármesterét.

Már jóval a kitűzött idő előtt zsongott a közgyűlési terem a fekete ünneplőbe öltözött bizottsági tagoktól, a karzat is zsufolva volt, hol a többi közt érdeklődő hölgykossoru is szorongott csak azért, hogy meglássák, hogyan szokták megválasztani a polgármestert, amit talán csak a nagymamák láttak legutoljára.

Kardos Kálmán főispán pont tizkor harsány éljenzés közt a terembe lépett, elfoglalta az elnöki széket és percekig várakozott, míg az egymásután a terembe vonuló városatyák elhelyezkednek, ami megtörténvén, a következő beszéddel nyitotta meg a polgármester-választó közgyűlést:

Igen tisztelt közgyűlés! (Halljuk!) Sarkalatos, ősi alkotmányos törvényhatósági jog gyakorlata előtt állunk. Fontos ez mindenütt, minden törvényhatóságban; különös fontossággal bír pedig egy szabad királyi városban.

Meggyőződésem szerint oly sarkalatos ez a választási jog, bármit hozzon a jövő, kell, hogy ez a jog a szabad királyi városok tulajdona maradjon. Nemcsak fő tisztviselője, hanem őre a város vagyonának a polgármester, képviselője minden érdekeinek, az összes szálak az ő kezében összpontosulnak, az ő kezébe vannak letéve.

Ehhez nem elég az egyszerű hivatali minőség, érzék és önfeláldozó szeretet szükséges az azon törvényhatóság iránt, melynek élére állítják.

Hogy mily tulajdonokkal kell bírnia, ezeket megítélni önk vannak hivatva. Hogy első ezek között a szeplőtelen, tiszta becsületesség, azt felesleges említenem.

Nem érdem, hanem kötelesség, kétszeres kötelessége annak, aki ennek a nevezetesebb törvényhatóságnak és tisztviselői karának élére áll, hogy örködjék a város java, érdeke fölött becsülettel és hiven.

A becsület, épen mint a női erény, még a közbeszéd árnyát sem tűri, ez is foltot hagy rajta.

Legyen a polgármester erélyes, önálló, de ne zárkózzék el minden jó, minden jó indítvány előtt. Hallgasson a nyilvánosságra, de ítélje meg és ne legyen rabja és ne hajszolja csak egyedül a népszerűséget.

Mert tekervényes ennek az útja, de egyenes az őszintesége és becsületessége, maradjon meg azon, s ha netalán rövid időre

keresték a társaságát. Az egész vidéken közmondásos volt az a makacsság, a melylyel jogát kész volt akár az Isten ellen is védelmezni. De most már oly beteg volt, hogy nem birt meginni egy csepp almabort sem, s nem mert rá parancsolni a fiaira, hogy menjenek ki a szobából, mert félt az egyedüllétől.

Brentot abbé ezt az aggodást jó jelnek vette. A bünbánók ágyai előtt már annyi tapasztalatot szerzett, hogy bizonyos humorral látott a dolgához. Azt hitte, hogy a jóízű vidámság nagyon megkönnyíti a szent-ség hatását.

Köszönt a szobában levőknek s oda ment az ágyhoz.

— Micsoda . . . ki ez itt? . . . Redouté gazda! . . . Hát maga ágyban fekszik? Azt hittem, azért hivatott, hogy meg akar vendégszolgálni egy kis sonkával . . .

A beteg lassan, fáradtan a pap felé fordul. Most már nem volt benne semmi makacsság, csak a szeméből sugárzott ki az erély. Nem mosolygott a tréfán, hanem halk hangon válaszolt:

— Gyónni akarok . . .

A pap főlegyenesedett s így szólt:

— Semmi esetre sem halálos a betegség . . . De azért csak dicsérhetem a buzgóságát.

el is veszítené a népszerűséget, az később önként vissza fog hullani ölébe.

Álljon távol a polgármester minden politikától, legyen elfogulatlan, mert meg kell gondolnia, hogy ebben a teremben nem politikai pártok szerint tagozódnak a polgárok, hanem a város érdekei képezik az egyedüli vezéreszmét.

Pécs szabad királyi város nincsen nagy vagyonnal megáldva, nem bir terjedelmes róna pusztaságokkal, nagy tőkék, mint a felföldi városoknak, nincsenek, s mégis, ennek dacára városunk nemcsak hasonló haladást mutat föl ezekkel a gazdag városokkal, de sok tekintetben messze tulszárnyalja azokat. Ez a körülmény egyedül a város intellektuális erejének tulajdonítható.

Ezek figyelembe vételével karöltve járjon el mindig a polgármester ezzel a testülettel és a tanácsal. Ha megvan a nyíltság és őszinteség a polgármester és a tanács közt akkor a város haladása és előmenetele biztosra vehető a jövőben is. Adja az Isten, hogy úgy legyen! (Hosszas éljenzés. Taps.)

Ezek után a mai közgyűlést megnyitom és bejelentem, hogy a kijelölt bizottság kötelességében eljár.

Két jelentkező van a polgármesteri állásra: Majorossy Imre és Dr. Jobst László. Mindkettő kifogástalan és ajánlatik.

Én tehát ezennel választásra hívom föl a tisztelt közgyűlést, s mindenek előtt kérem, hogy kíván-e valaki szavazást? (Egy erős hang: Igen!)

Nem kívánom ezuttal a husz tag alá írását, hanem elrendelem a szavazást.

A szavazatszedő küldöttséget Szeredy József dr. elnöklete alatt Littke József és Ráth Mátyás urakból ezennel kinevezem s fölkérem a szavazatok átvételére.

A szavazatszedő bizottság működése egy félóra alatt véget ért, midőn Szeredy József ur. jelentette, hogy összesen 122 szavazatot adott be, melyből Majorossyra 101 és dr. Jobst Lászlóra 21 szavazatot esett.

Kardos Kálmán főispán ezután ki jelentette, hogy Majorossy Imrét Pécs szab. kir. város megválasztotta polgármesterének. (Éljenzés.)

Szeredy József dr. Aidinger János, Krasznay Mihály, Schapringer Gusztáv és Incédy Dénes bizottsági tagok ezután elmentek Majorossy hivatali szobájába és kevés vártatra a közgyűlés lelkes éljenzése közt kísérték vissza az immár polgármesterré választott Majorossy Imrét, a ki a főispán felhívá-

A haldokló nem a dicséretre, hanem a vigaszra áhitozott.

Visszaemlékezett a katekizmusra s eszébe jutott, hogy milyen feltételekkel lehet a mennyországba jutni.

Megkérdezte a papot:

— Vissza kell térítenem . . . ?

A gyóntató kitárta karjait, mintha bizonyosságot akart volna tenni arról, hogy ez a visszatérítés csakugyan nagyon észszerű dolog.

— . . . mindazokat a javakat . . .

— Kétségkívül . . .

— . . . amelyeket mástól elvettem.

Ismét csöndes lett a szoba s a pap nem mert az asszony és fiuk felé fordulni, nehogy meglássa a közönyös arcukat. S aztán megszólalt:

— Lássunk hozzá . . .

— Lássunk hozzá . . . mormogta a beteg, mint a visezhang.

— Lássuk csak, mi bántja a lelkiismeretét? Talán kitalálom . . . a testvérének az öröksége?

A paraszt hosszú, hegyes álla még jobban belemélyedt a párnába.

— Ez az . . . éppen ez az . . .

Hirtelen közbeszólt a legöregebb fiu:

— Plébános ur . . . beszéljen vele . . .

sára nyomban letette a hivatali esküt a közgyűlés színe előtt.

Alig hangzottak el az eskü szavai, melyeket Majorossy az önrzet lelkesült hangjával mondott el, és az ezt követő zugó éljenzés moraja, az ujonnan megválasztott polgármester a következő, gyakori éljenzésektől megszakitott beszédet, — valóságos program beszédet — mondotta:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes közgyűlés!

Alig találhatok megfelelő szavakat, melyekkel a most nagy örömmel tapasztalt s véghetetlenül megtisztelő bizalomért, méltánylat és igazságosságért a méltóságos főispán urnak s a tekintetes közgyűlés minden egyes nagybecsült tagjának hálaérzetem egész teljét kellőképpen kifejezhetném, mert e szép és nemes város szolgálatában negyed századot meghaladólag működő hű tisztviselőnek illetően megjutalmazása nemcsak nekem, közvetlenül érdekeltnek, csak felette jól, hanem a mai nappal vezetésem alá jutó, mondhatom, minden tekintetben derék tisztviselői kar tagjait is — a közjóra irányított eddigi tevékenységében hatványozottan lelkesíti, mert látják, hogy a buzgó és önzetlen munkálkodás méltánylatra talál itt mindig.

Azért, a midőn az őszinte szív és mélyen érző lélek egész hevével megköszönöm életem legdrágább s féltett kincsét, a közbizalmat, elfoglalom a polgármesteri kitüntető állást s ennek jeléül átveszem a város pénztárának kulcsait és a város pecsétjét, mint az anyagi és erkölcsi hatalom jelvényét azon határozott kijelentéssel, hogy jól tudom, mi a kötelességem; jól tudom mivel tartozom ezen állás tekintélyének s jól tudom azt is, hogy ezen állással járó kötelességek teljesítésére: tapasztalat, higgadság, mérséklet, erős, rendíthetetlen jellem és tettvágy mellett kiváló szellemi, szónoki erőre is van szükség, a mely utóbbiaknak, ha felejtethetetlen elődöm és kiváló tehetségű riválicom szerinti mérvben nem is vagyok osztályosa, a mindig őszinte, józan, következetes, a város érdekeit szem elől nem tévesztő gondolkodás, iparkodás, folytonos jóakarát úgy tisztviselő társaimnak, mint a tek. törvényhatósági bizottságnak a közjóra mindig kész buzgalmukban erős támaszra fog találni! Hű sáfára, gondos majorosa lesznek szülővárosomnak s magán érdekeknek a város jogait, igazait fel nem áldozom soha.

azaz hogy . . . de azért mégis . . . ellene szóljak?

— Ehhez jogod van, Fulgence.

— Ehhez jogom van, igen és nektek is jogotok van.

A bérlő neje vállalt vont.

A pap rájuk szólt:

— Nem szégyenlitek magatokat!

De a fickók nagyon nyugtalankodtak s a pap attól félt, hogy nem hagyják békén a haldoklót. Intette őket, hogy türtőztessék magukat.

Az apa nem sokat törődött a fiuk tiltakozásával, úgy látszott, hogy egyetlen gondolat foglalja el. Mintha nem is hallotta volna a fiuk közbeszólását, megkérdezte a papot:

— És ha nem adom vissza?

A pap összekulcsolta a kezeit.

— Akkor kénytelen leszek megtagadni a bünbocsánatot . . . S vétekkkel áll az Isten színe elé . . . halálos bűnnel . . . A pokol vár magára, tudja . . . a pokol . . .

Az asszony meg a fiuk a szalmaszékeken elnevetétek magukat:

— Ah! ah! . . . a pokol!

Az atyának egyetlen arcizma sem mozdult. Töprekedett.

Az arca most is olyan határozatlan volt, nem tudott se igent, se nemet mondani, s a vakmerőség küzdött lelkében a félelemmel.

Minden törekvésem, erőm párt, vallás-különbség és vagyoni helyzetre való tekintet nélkül a város megbecsülést érdemlő polgárainak javára lesz szentelve.

A szegény és sorsüldözött bennem mindig a lehető és megérdemelt támaszra, jóakaró tanácsadóra talál; mert ez kiválóan polgármesteri kötelesség.

Önzetlenség, nyíltság volt eddig is vért minden viszontagsággal szemben; ezek voltak lépcsőfokaim a magasán álló polgármesteri székig s ezek tartanak is meg engem abban mindaddig, míg testi és szellemi erőm, a tek. közgyűlés s a közvélemény igazságos ítélete szerint a városnak használhatnak.

Önmagamnak voltam, vagyok és leszek mindig a legszigorubb bírója; s nincs az az előny, az a helyzet, nincs az a befolyás, mely engem az egyenes utról letéríthessen. (Éljenzés.)

Ez az az alap, a melyen nyílt homlokkal lehet megjeleníteni a közügyek intézésére szentelt eme csarnokban s minden esetleg ellentétes áramlattal, mozgalommal szemben eredményesen helyt állani és alkotni lehet. Ez adja meg a kellő és tiszteletet kivívó önállóságot, mely nem az ellentétes vélemény nyilvánulásnak elnyomásában, nem türelmetlenkedésben, ötletes megalkuvásban, hanem a vélemények nyugodt meghallgatása és megfontolásában, a jobbnak következetes felderítésében, illetőleg készséggel elfogadásában áll; mert sokkal könnyebb és jobban is lehet ekként a hibás nézetet, meggyőződést a megkívántató jobb utra terelni, a helyes alkotásokra szükséges egyetértést s a megnyugvást elérni; hisz tagadhatatlanul igaz nagy Széchenyink eme arany mondása: „a hasznos a vélemények kimondása nélkül nem öröklődhet ki.“

És ez a hasznos itt annál könnyebben érhető el, miután hosszú évek tapasztalata alapján tudom, hogy alig van törvényhatóság melynek bizottsága a t. választó közönség bizalmának s az értékképviselő megalkotásánál a törvényhozás intenciójának: értelemre műveltségre, buzgalomra jobban megfelelne. A város érdekeiért, felvirágzásáért jobban lelkesedjék s áldozatkészebb lenne mint Pécsen!

Azt, hogy szelidebb természetű és szerény ember is tud erélyes lenni, ha helyzete s kötelessége kívánja meg, be fogom mutatni.

A szilárd akarat bölcs Eötvösünk szerint is hatalom, de csak akkor, ha egyszer

A halált hol fekete megsemmisülésnek, hol pedig pattogó tűznek képzelte. Ő, aki úgy ragaszkodott a jogaihoz, érezte, hogy jogosan érné a bűnhődés. De mégis kételkedett a bűnhődésben, mert az élettől megválhatik anélkül, hogy megbűnhődött volna.

Ebben a zavarban elkezdett képzelődni. Mintha gyönyörű augusztusi napon utolsó sétát tenne a mezőn. A hálószoba ablakán át végignézett a síkságon, amelyen oly szeliden hullámzott a vetés, mint a csendes tenger. Mintha láttam volna, mint futnak le a kis csirkék, hogy igyanak a Lézarde vizéből, s mint szélednek el a juhok, hogy fűvet keressenek a kavicsos hegyoldalon. S mind, mindezt egyedül az ő vakmerősége szerezte.

Nem is gondolt ezekre a durva fiukra, akik észre se vették, hogy ő haldoklik, csak az bántotta őket, hogy az atyjuk még mindig töpreng, hogy visszaadja-e a birtokot. Kitekintett a lucernára, a répaföldek felé, s arra gondolt, hogy ő utána ezt a földet már nem fogják „Redouté-birtok“-nak nevezni.

Ez a vízió a pokol és paradicsom képét egészen elmosta. A föld iránt való szeretet felébresztette bátorságát. Már nem birt fölemelkedni, de határozott hangon nyilvánította ki akaratát:

— Jöjjön aminek jönnie kell... Nem adok vissza semmit!... Huzzátok le az ablakfüggönyöket!

smind józan és a lehetőségek körében maradva, erejét legyőzhetetlen akadályok ellen nem fecsérelt el.

Tudva jól, hogy a pártszenvedély felgerjesztése és ápolása mily áldatlan a társadalmi életben s a városközönség érdekeire, azt e szent helyről egészen távol tartani óhajtom, kívánom, akarom: jelszavam legyen a „Pax“; legyen béke és egyetértés és hogy a közügyek ne pártviszonyokból, hanem tisztán a város érdekeinek üdvének megfelelőleg intézessenek el.

Az emberbaráti intézmények fejlesztésében a stagnálást a város erkölcsi helyzetével, hivatásával, méltóságával megegyezőnek nem ismerhetem, e tekintetben a szükséges javítást, előhaladást áldozatoktól sem riadva vissza, elengedhetlen kötelességemnek ismerem. Mert az a város, a hola felebaráti szeretet sugarai állandóan nem fénylenek, termékenyítőleg nem hatnak, rideg áldástalan tanya, a hol az erkölcsi, az igazi vallásosság és a hazaszeretet otthonát fel nem találhatja. Városunk mindig nagy díszét képező vallás erkölcsös népnevelés javának további előmozdítására, a közműveltségnek magasabb fokban is való terjesztésére szükséges intézmények pártolására a viszonyok lehetősége szerint hatni iparkodom, a kedvező alkalmakat szívesen ragadom meg, mert igaz az a bölcs mondás:

„A közintelligencia egyedül valóságos erő.“

A közügyi tanítótestület ismert buzgalmát, melynek magyar nemzeti szempontból is sokat köszönhetünk, teljes méltánnyal övezem s e miatt a tanítói javadalmak helyes osztályozását megvalósítani melegen óhajtom akként, amint az igazság megköveteli, hogy ily módon a tanítók között az együttérzés biztosítottassék.

Az isteni tiszteletalkalmával a magyar nyelv kizárólagosságát a hazafias érületű, sőt most már egészen magyarrá lett budai külvárosban is mielőbb életbe léptetni s e részben derék elődöm eddigi művét befejezni kívánom.

A minden tekintetben jó közigazgatás és becsületes vagyonkezelés nevezetes feltétele lévén e város előre haladásának, polgárai boldogulásának, azt a szó legteljesebb értelmében jövőre is biztosítani nemcsak töreksem, hanem érzem, hogy tisztviselőtársaim és a tek. közgyűlés jóakaratu támogatása mellett tudni is fogom.

A munkát tisztviselő-társaim között igazságosan megosztom s azoknak a munkásságban, buzgalomban osztályosa kívánok lenni.

A jóakaró, iparkodó tisztviselőnek barátja, illetőleg atyja leszek; helyes önértékét az öntudatos vezetőséggel járó kötelességnek teljesítése mellett sem sértem; de a „nil consenire tibi, nulla palescere cupo“ elve szerint a hibát, plane a mulasztást el nem nézem, el nem takarom s a roszakarattal szemben teljes szigorral eljárni nem habozom, mert a tisztviselői tekintély és a város java csakis ekként óvható meg.

Tisztviselőtársaim tisztességes anyagi helyzetének a tanács által már előterjesztett javaslat alapján való biztosítására a tek. közgyűlés kegyes rendelkezését melegen fogom kérni, mert hisz az önzetlen közszolgálat áldásának ez termékenyítő alapja.

Általánosságban méltóságos főispán ur, és tekintetes közgyűlés mit mondhatnék más? mindazt, hogy kiváló elődöm által megkezdett és a közszükséglet által még megkívánt közművek létesítésére töreksem, ezek lehetővé tételének alapját, a háztartási egyensúlyt biztosítani, a kivetett javadalmi forrásokat szaporítani a kölcsönök lehető komaszációját és konvertálását előkészíteni töreksem, mindezt pedig akként, hogy a közvetlenül adózó polgároknak a fennforgó viszonyok között még igen kívánatos kimelését — a lehe-

tőség szerint — szem elől nem tévessem. Ennel felezőalásomat be is fejeshetném, ha nem tartanám kötelességemnek ezen ünnepélyes alkalommal a közel és távolabb jövő szükségleteire nézve a várakozásnak tájékozást nyújtani a következőkben:

Közegészségi szempontból és a fogyasztási adó biztosíthatása miatt a kösvégőhidnak mielőbbi megépítését s az állatvásártér berendezését igen szükségesnek ismerem.

A város közegészségének fontartása, javítása, mint elsőrendű szükséglet, szívesen fekszik s e miatt különösen a vízvezetőknek minden igényt kielégítő állapotba való helyezését semmi esetre sem odázom el, ami által meg lesz található az egyeskedési alap is a sátorlábor ismétli benépesítésére s ebből származó pénzforgalom hasznának folyóvá tételére is.

A városi tanácsház kiépítését, a közigazgatás helyes vezetése s a város által megvett s már nem kellőképp jövedelmező 3 ingatlanba fektetett tőkének megfelelőbb értékesítése, valamint a szépitési érzék is okvetlenül megkívánja.

A szigeti külvárosi iskola és a felső vámház-utcai ovoda okvetlenül megépítendő.

A meglévő közutak jókarban tartása, a hiányzókat folytatólagos kiépítése, az utcák helyes kövezése, aszfaltírozása, a villanyos vasutnak célszerű s közszempontból előnyös létesítése s a vasuti összeköttetéseknl a város érdekeinek minden tekintetben való védelme s az üzletvezetőség itteni felállítására közös gondjainkat képezendik.

A vasuti állomás kibővítése és a külön budai külvárosi megállóhely készítése már elrendelve lévén, itt már csak a város közönsége részéről felajánlott hozzájárulási összeg előteremtéséről kell gondoskodni.

Evvel kapcsolatban kiemelendőnek tartom, hogy a kereskedelem érdekében a vámhivatal felállítását kellend sürgetni s a siklósi-utcai átjáró bajait kívánatos a mutatkozandó szükséghez képest enyhíteni, orvosolni.

A Tettye és vidékének s a lehetőséghez képest a Balokány tó és környékének kiránduló helylyé való rendezését és a város kellemőbb befásítását kívánatosnak tartom.

A központi temető kérdése már tárgyalás alatt lévén, e tekintetben a célszerűségnek és kegyeletnek is megfelelő megoldási módot a tek. közgyűlés bölcsessége bizonyára megtalálандja.

A város szabályozási tervének kérdését a nyilvánult óhajhoz képest, a szükségsszerűség megítélése végett előterjeszteni kívánom.

Az ipar és kereskedelem, úgy a bányaművelés előmozdítására minden lehető erkölcsi fegyvert szívesen alkalmazok.

A kanalizáció kérdését, mint fontos közegészségi kívánalmat, aludni nem hagyom, s a megoldásra előkészíteni töreksem, bár úgy hiszem, hogy az csak jobb idők alkotása lehet.

Szóval a már megkezdett és célba vett közművek létesítésére iparkodom és nagyon szerencsésnek érzem magam, ha mindezt meg is valósíthatnám oly gyorsan, mint általában is óhajandó.

Végül a társadalom nemes céljáról sem feledkezem meg.

Az elősoroltak nem képeznek rendszeres munka-programmot, nem pedig azért, mert ez irányban a tek. közgyűlés által már megbízott választmányok beható tárgyalása után lehet csak a javaslatot lelkiismeretesen és megnyugvással a tek. közgyűlésnek is rendelkezése alá bocsájtani.

Tudom igen jól, mert a város polgárainak súlyos anyagi viszonyai arra nagyon is emlékeztetnek, hogy a most előadottak óriási feladatot képeznek, a mivel szemben erőm, legjobb szándéku törekvésem kevés; de jól tudom azt is, hogy a tek. közgyűlés az alapvetésnl, a város viszonyainak rendezésénél készségesen nyújt segédkezet, hogy ekként

aktus ment ma délelőtt végbe Pécs városának közgyűlési termében: ma választották meg a város atyái a város polgármesterét.

Már jóval a kitűzött idő előtt szongott a közgyűlési terem a fekete ünnepelőbe öltözött bizottsági tagoktól, a karzat is safozva volt, hol a többi közt érdeklődő hölgykossoru is szorongott csak azért, hogy meglássák, hogyan szokták megválasztani a polgármestert, amit talán csak a nagymamák láttak legutoljára.

Kardos Kálmán főispán pont tizkor harsány éljenzés közt a terembe lépett, elfoglalta az elnöki széket és percekig várakozott, míg az egymásután a terembe vonuló városatyák elhelyezkednek, ami megtörténvén, a következő beszéddel nyitotta meg a polgármester-választó közgyűlést:

Igen tisztelt közgyűlés! (Halljuk!) Sarkalatos, ősi alkotmányos törvényhatósági jog gyakorlata előtt állunk. Fontos ez mindentűt, minden törvényhatóságban; különös fontossággal bír pedig egy szabad királyi városban.

Meggyőződésem szerint oly sarkalatos ez a választási jog, bármit hozzon a jövő, kell, hogy ez a jog a szabad királyi városok tulajdona maradjon. Nemcsak fő tisztviselője, hanem őre a város vagyonának a polgármester, képviselője minden érdekeinek, az ös-zes szálat az ő kezében összpontosulnak, az ő kezébe vannak letéve.

Ehhez nem elég az egyszerű hivatali minőség, érzék és önfeláldozó szeretet szükségeltetik azon törvényhatóság iránt, melynek élére állítják.

Hogy mily tulajdonokkal kell bírnia, ezeket megitélni önök vannak hivatva. Hogy első ezek között a szeplőtelen, tiszta becsületesség, azt felesleges említenem.

Nem érdem, hanem kötelesség, kétszeres kötelessége annak, aki ennek a nevezetesebb törvényhatóságnak és tisztviselői karának élére áll, hogy őrködjék a város java, érdeke fölött becsülettel és hiven.

A becsület, épen mint a női erény, még a közbeszéd árnyát sem tűri, ez is foltot hagy rajta.

Legyen a polgármester erélyes, őszálló, de ne zárkózzék el minden jó, minden jó indítvány előtt. Hallgasson a nyilvánosságra, de ítélje meg és ne legyen rabja és ne hajszolja csak egyedül a népszerűséget.

Mert tekervényes ennek az útja, de egyenes az őszintesége és becsületessége, maradjon meg azon, s ha netalán rövid időre

keresték a társaságát. Az egész vidéken közmondásos volt az a makacsság, a melylyel jogát kész volt akár az Isten ellen is védelmezni. De most már oly beteg volt, hogy nem birt meginni egy csepp almabort sem, s nem mert rá parancsolni a fiaira, hogy menjenek ki a szobából, mert félt az egyedüllétől.

Brentot abbé ezt az aggodást jó jelnek vette. A bünbánók ágyai előtt már annyi tapasztalatot szerzett, hogy bizonyos humorral látott a dolgához. Azt hitte, hogy a jóízű vidámság nagyon megkönnyíti a szentség hatását.

Köszönt a szobában levőknek s oda ment az ágyhoz.

— Micsoda . . . ki ez itt? . . . Redouté gazda! . . . Hát maga ágyban fekszik? Azt hittem, azért hivatott, hogy meg akar vendégszolgálni egy kis sonkával . . .

A beteg lassan, fáradtan a pap felé fordul. Most már nem volt benne semmi makacsság, csak a szeméből sugárzott ki az erély. Nem mosolygott a tréfán, hanem halk hangon válaszolt:

— Gyónni akarok . . .

A pap főlegyenesedett s így szólt:

— Semmi esetre sem halálos a betegség . . . De azért csak dicsérhetem a buzgóságát.

el is veszítendő a népszerűséget, az később önként vissza fog hullani ölébe.

Álljon távol a polgármester minden politikától, legyen elfogulatlan, mert meg kell gondolnia, hogy ebben a teremben nem politikai pártok szerint tagozódnak a polgárok, hanem a város érdekei képezik az egyedüli vezéreszmét.

Pécs szabad királyi város nincsen nagy vagyonnal megáldva, nem bír terjedelmes róna pusztaságokkal, nagy tőkék, mint a felföldi városoknak, nincsenek, s mégis, ennek dacára városunk nemcsak hasonló haladást mutat föl ezekkel a gazdag városokkal, de sok tekintetben messze túlszárnyalja azokat. Ez a körülmény egyedül a város intellektuális erejének tulajdonítható.

Ezek figyelembe vételével karöltve járjon el mindig a polgármester ezzel a testülettel és a tanácssal. Ha megvan a nyíltság és őszinteség a polgármester és a tanács közt akkor a város haladása és előmenetele biztosra vehető a jövőben is. Adja az Isten, hogy úgy legyen! (Hoosszas éljenzés. Taps.)

Ezek után a mai közgyűlést megnyitom és bejelentem, hogy a kijelölő bizottság kötelességében eljár.

Két jelentkező van a polgármesteri állásra: Majorossy Imre és Dr. Jobst László. Mindkettő kifogástalan és ajánlatik.

Én tehát ezennel választásra hívom föl a tisztelt közgyűlést, s mindenek előtt kérdezem, hogy kíván-e valaki szavazást? (Egy erős hang: Igen!)

Nem kívánom ezuttal a husz tag alá írását, hanem elrendelem a szavazást.

A szavazatszedő küldöttséget Szeredy József dr. elnöklete alatt Littke József és Ráth Mátyás urakból ezennel kinevezem s fölkérem a szavazatok átvételére.

A szavazatszedő bizottság működése egy félóra alatt véget ért, midőn Szeredy József ur. jelentette, hogy összesen 122 szavazatot adott be, melyből Majorossyra 101 és dr. Jobst Lászlóra 21 szavazatot esett.

Kardos Kálmán főispán ezután ki jelentette, hogy Majorossy Imrét Pécs szab. kir. város megválasztotta polgármesterének. (Éljenzés.)

Szeredy József dr. Aidinger János, Krasznay Mihály, Schapringer Gusztáv és Incédy Dénes bizottsági tagok ezután elmentek Majorossy hivatali szobájába és kevés vártatra a közgyűlés lelkes éljenzése közt kísérték vissza az immár polgármesterré választott Majorossy Imrét, a ki a főispán felhívá-

A haldokló nem a dicsőre, hanem a vigaszra áhitozott.

Visszaemlékezett a katekizmusra s eszébe jutott, hogy milyen feltételekkel lehet a mennyországba jutni.

Megkérdezte a papot:

— Vissza kell térítenem . . . ?

A gyóntató kitarja karjait, mintha bizonyosságot akart volna tenni arról, hogy ez a visszatérítés csakugyan nagyon észszerű dolog.

— . . . mindazokat a javakat . . .

— Kétségkívül . . .

— . . . amelyeket mástól elvettem.

Ismét csöndes lett a szoba s a pap nem mert az asszony és fiuk felé fordulni, nehogy meglássa a közönyös arcukat. S aztán megszólalt:

— Lássunk hozzá . . .

— Lássunk hozzá . . . mormogta a beteg, mint a viszhang.

— Lássuk csak, mi bántja a lelkiismeretét? Talán kitalálom . . . a testvérének az öröksége?

A paraszt hosszú, hegyes álla még jobban belemélyedt a párnába.

— Ez az . . . éppen ez az . . .

Hirtelen közbeszólt a legöregebb fiu:

— Plébános ur . . . beszéljen vele . . .

sára nyomban letette a hivatali esküt a közgyűlés színe előtt.

Alig hangzottak el az eskü szavai, melyeket Majorossy az önért lelkesült hangjával mondott el, és az ezt követő zugó éljenzés moraja, az ujonnan megválasztott polgármester a következő, gyakori éljenzésektől megszakitott beszédet, — valóságos program beszédet — mondotta:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes közgyűlés!

Alig találhatok megfelelő szavakat, melyekkel a most nagy örömmel tapasztalt s véghetetlenül megtisztelő bizalomért, méltánylat és igazságosságért a méltóságos főispán urnak s a tekintetes közgyűlés minden egyes nagybecsült tagjának hálaérzetem egész teljét kellőképpen kifejezhetném, mert e szép és nemes város szolgálatában negyed századot meghaladólag működő fő tisztviselőnek illetően megjutalmazása nemcsak nekem, közvetlenül érdekeltnek, esik felette jól, hanem a mai nappal vezetésem alá jutó, mondhatom, minden tekintetben derék tisztviselői kar tagjait is — a közjóra irányított eddigi tevékenységében hatványozottan lelkesíti, mert látják, hogy a buzgó és önzetlen munkálkodás méltánylatra talál itt mindig.

Azért, a midőn az őszinte szív és mélyen érző lélek egész hevével megköszönöm életem legdrágább s féltett kincsét, a közbizalmat, elfoglalom a polgármesteri kitüntető állást s ennek jeléül átveszem a város pénztárának kulcsait és a város pecsétjét, mint az anyagi és erkölcsi hatalom jelvényét azon határozott kijelentéssel, hogy jól tudom, mi a kötelességem; jól tudom mivel tartozom ezen állás tekintélyének s jól tudom azt is, hogy ezen állással járó kötelességek teljesítésére: t p a s z t a l a t, h i g g a d t s á g, m é r s é k l e t, e r ő s, r e n d i t h e t l e n j e l l e m é s t e t t v á g y m e l l e t t k i v á l ó s z e l l e m i, s z ó n o k i e r ő r e i s v a n z ű k s é g, a m e l y u t ó b b i a k n a k, h a f e l e j t h e t l e n e l ő d ő m é s k i v á l ó t e h e t s é g ű r i v á l i s o m s z e r i n t i m é r v e n n e m i s v a g y o k o s z t á l y o s a, a m i n d i g ő s z i n t e, j ó z a n, k ö v e t k e z e t e s, a v á r o s é r d e k e i t s z e m e l ő l n e m t é v e s z t ő g o n d o l k o z á s, i p a r k o d á s, f o l y t o n o s j ó a k a r a t u g y t i s z t v i s e l ő t á r s a i m n a k, m i n t a t e k. t ö r v é n y h a t ó s á g i b i z o t t s á g n a k a k ö z j ó r a m i n d i g k é s z b u z g a l m u k b a n e r ő s t á m a s z r a f o g t a l á n n i! H ű s á f á r a, g o n d o s m a j o r o s a l e s z e k s z ű l ő v á r o s o m n a k s m a g á n é r d e k e k n e k a v á r o s j o g a i t, i g a z a i t f e l n e m á l d o z o m s o h a.

azaz hogy . . . de azért mégis . . . ellene szóljak?

— Ehhez jogod van, Fulgence.

— Ehhez jogom van, igen és nektek is jogotok van.

A bérlő neje vállalt vont.

A pap rájuk szólt:

— Nem szégyenlítek magatokat!

De a fickók nagyon nyugtalanokdtak s a pap attól félt, hogy nem hagyják békén a haldoklót. Intette őket, hogy türtőztessék magukat.

Az apa nem sokat törődött a fiuk tiltakozásával, úgy látszott, hogy egyetlen gondolat foglalja el. Mintha nem is hallotta volna a fiuk közbeszólását, megkérdezte a papot:

— És ha nem adom vissza?

A pap összekulcsolta a kezeit

— Akkor kénytelen leszek megtagadni a bünbocsánatot . . . S vétekkkel áll az Isten színe elé . . . halálos bünnel . . . A pokol vár magára, tudja . . . a pokol . . .

Az asszony meg a fiuk a szalmaszékeken elneveték magukat:

— Ah! ah! . . . a pokol!

Az atyának egyetlen arcizma sem mozdult. Töprekedett.

Az arca most is olyan határozatlan volt, nem tudott se igent, se nemet mondani, s a vakmerőség küzdött lelkében a félelemmel.

Minden törekvésem, erőm párt, vallás-különbség és vagyoni helyzetre való tekintet nélkül a város megbecsülést érdemlő polgárainak javára lesz szentelve.

A szegény és sorstűzött bennem mindig a lehető és megérdemelt támaszra, jóakaró tanácsadóra talál; mert ez kiválóan polgármesteri kötelesség.

Önzetlenség, nyíltság volt eddig is vértem minden viszonysággal szemben; ezek voltak lépcsőfokaim a magasan álló polgármesteri székig s ezek tartanak is meg engem abban mindaddig, míg testi és szellemi erőm, a tek. közgyűlés s a közvélemény igazságos ítélete szerint a városnak használhatnak.

Önmagamnak voltam, vagyok és leszek mindig a legszigorubb bírása; s nincs az az előny, az a helyzet, nincs az a befolyás, mely engem az egyenes utról letéríthessen. (Éljenzés.)

Ez az az alap, a melyen nyílt homlokkal lehet megjeleníteni a közügyek intézésére szentelt eme csarnokban s minden esetleg ellentétes áramlattal, mozgalommal szembe eredményesen helyt állani és alkotni lehet. Ez adja meg a kellő és tiszteletet kivívó önállóságot, mely nem az ellentétes vélemény nyilvánulásnak elnyomásában, nem türelmetlenkedésben, ötletes megalkuvásban, hanem a vélemények nyugodt meghallgatása és megfontolásában, a jobbnak következetes felderítésében, illetőleg készséggel elfogadásában áll; mert sokkal könnyebb és jobban is lehet ekként a hibás nézetet, meggyőződést a megkívántató jobb utra terelni, a helyes alkotásokra szükséges egyetértést s a megnyugvást elérni; hisz tagadhatatlanul igaz nagy Széchenyink eme arany mondása: „a hasznos a vélemények kimondása nélkül nem öröklődhet ki.“

És ez a hasznos itt annál könnyebben érhető el, miután hosszú évek tapasztalata alapján tudom, hogy alig van törvényhatóság melynek bizottsága a t. választó közönség bizalmának s az értékképviselő megalkotásánál a törvényhozás intenciójának: értelemre műveltségre, buzgalomra jobban megfelelne. A város érdekeiért, felvirágzásáért jobban lelkesedjék s áldozat készebb lenne mint Pécsét!

Azt, hogy szelidebb természetű és szerény ember is tud erélyes lenni, ha helyzete s kötelessége kívánja meg, be fogom mutatni.

A szilárd akarat bölcs Eötvösünk szerint is hatalom, de csak akkor, ha egyszer

A halált hol fekete megsemmisülésnek, hol pedig pattogó tűznek képzelte. Ő, aki úgy ragaszkodott a jogaihoz, érezte, hogy jogosan érné a bünhődés. De mégis kételkedett a bünhődésben, mert az élettől megválhatik anélkül, hogy megbünhődött volna.

Ebben a zavarban elkezdett képzelődni. Mintha gyönyörű augusztusi napon utolsó sétat tenne a mezőn. A hálószoba ablakán át végignézett a síkságon, amelyen oly szeliden hullámozott a vetés, mint a csendes tenger. Mintha láttam volna, mint futnak le a kis csirkék, hogy igyanak a Lézarde vizéből, s mint szélednek el a juhok, hogy füvet keressenek a kavicsos hegyoldalon. S mind, mindezt egyedül az ő vakmerősége szerezte.

Nem is gondolt ezekre a durva fiukra, akik észre se vették, hogy ő haldoklik, csak az bántotta őket, hogy az atyjuk még mindig tüpreng, hogy visszaadja-e a birtokot. Kitekintett a lucernára, a répaföldek felé, s arra gondolt, hogy ő utána ezt a földet már nem fogják „Redouté-birtok“-nak nevezni.

Ez a vízió a pokol és paradicsom képét egészen elmosta. A föld iránt való szeretet felébresztette bátorságát. Már nem birt fölemelkedni, de határozott hangon nyilvánította ki akaratát:

— Jöjjön aminek jönnie kell... Nem adok vissza semmit!... Huzzátok le az ablakfüggönyöket!

smind józan és a lehetőségek körében maradvá, erejét legyőzhetetlen akadályok ellen nem fecsérli el.

Tudva jól, hogy a pártszenvedély felgerjesztése és ápolása mily áldatlan a társadalmi életben s a városközönség érdekeire, azt a szent helyről egészen távol tartani óhajtom, kívánom, akarom: jelszavam legyen a „Pax“; legyen béke és egyetértés és hogy a közügyek ne pártviszonyokból, hanem tisztán a város érdekeinek üdvének megfelelőleg intéstessenek el.

Az emberbaráti intézmények fejlesztésében a stagnálást a város erkölcsi helyzetével, hivatásával, méltóságával megegyezőnek nem ismerhetem, a tekintetben a szükséges javítást, előhaladást áldozatoktól sem riadva vissza, elengedhetlen kötelességemnek ismerem. Mert az a város, a hol a felebaráti szeretet sugarai állandóan nem fénylenek, termékenyítőleg nem hatnak, rideg áldástalan tanya, a hol az erkölcsi, az igazi vallásosság és a hazaszeretet otthonát fel nem találhatja. Városunk mindig nagy díszét képező vallás erkölcsi népnevelés javának további előmozdítására, a közműveltségnek magasabb fokban is való terjesztésére szükséges intézmények pártolására a viszonyok lehetősége szerint hatni iparkodom, a kedvező alkalmakat szívesen ragadom meg, mert igaz az a bölcs mondás:

„A közintelligencia egyedül valóságos erő.“

A községi tanítótestület ismert buzgalomát, melynek magyar nemzeti szempontból is sokat köszönhetünk, teljes méltánnyal övezem s e miatt a tanítói javadalmak helyes osztályozását megvalósítani melegen óhajtom akként, amint az igazság megköveteli, hogy ily módon a tanítók között az együttérzés biztosíttassék.

Az isteni tiszteletalkalmával a magyar nyelv kizárólagosságát a hazafias érzületű, sőt most már egészen magyarrá lett budai külvárosban is mielőbb életbe léptetni s e részben derék elődöm eddigi művét befejezni kívánom.

A minden tekintetben jó közigazgatás és becsületes vagyonekezelés nevezetes feltétele lévén e város előre haladásának, polgárai boldogulásának, azt a szó legteljesebb értelmében jövőre is biztosítani nemcsak töreksem, hanem érzem, hogy tisztviselő társaim és a tek. közgyűlés jóakaratu támogatása mellett tudni is fogom.

A munkát tisztviselő-társaim között igazságosan megosztom s azoknak a munkásságban, buzgalomban osztályosa kívánok lenni.

A jóakaró, iparkodó tisztviselőnek barátja, illetőleg atyja leszek; helyes önértékét az öntudatos vezetéssel járó kötelességnek teljesítése mellett sem sértem; de a „nil consenire tibi, nulla paescere cupa“ elve szerint a hibát, plane a mulasztást el nem nézem, el nem takarom s a roszakarattal szemben teljes szigorral eljárni nem habozom, mert a tisztviselői tekintély és a város java csakis ekként óvható meg.

Tisztviselő társaim tisztességes anyagi helyzetének a tanács által már előterjesztett javaslat alapján való biztosítására a tek. közgyűlés kegyes rendelkezését melegen fogom kérni, mert hisz az önzetlen közszolgálat áldásának ez termékenyítő alapja.

Általánosságban méltóságos főispán ur, és tekintetes közgyűlés mit mondhatnék más? mindazt, hogy kiváló elődöm által megkezdett és a közszükséglet által még megkívánt közművek létesítésére töreksem, ezek lehetővé tételének alapját, a háztartási egyensúlyt biztosítani, a kivetett javadalmi forrásokat szaporítani a kölcsönök lehető kommaszacióját és konvertálását előkészíteni töreksem, mindezt pedig akként, hogy a közvetlenül adózó polgároknak a fennforgó viszonyok között még igen kívánatos kimelését — a lehe-

tőség szerint — szem elől nem tévesztsem. Ezzel felelőtlenségemre be is fejezhetném, ha nem tartanám kötelességemnek ezen ünnepélyes alkalommal a közel és távolabb jövő szükségleteire nézve a várakozásnak tájékoztatást nyújtani a következőkben:

Közegészségi szempontból és a fogyasztási adó biztosíthatása miatt a kösvágóhidnak mielőbbi megépítését s az állatvásártér berendezését igen szükségesnek ismerem.

A város közegészségének fentartása, javítása, mint elsőrendű szükséglet, szívesen felelek s e miatt különösen a vízvezetéknek minden igényt kielégítő állapotba való helyezését semmi esetre sem odázom el, ami által meg lesz található az egyeskedési alap is a sátorlábort ismét benépesítésére s ebből származó pénzforgalom hasznának folyóvá tételére is.

A városi tanácsház kiépítését, a közigazgatás helyes vezetése s a város által megvett s már nem kellőképp jövedelmező 3 ingatlanba fektetett tőkének megfelelőbb értékesítése, valamint a szépitési órsók is okvetlenül megkívánja.

A szigeti külvárosi iskola és a felső vámház-utcai ovoda okvetlenül megépítendő.

A meglévő közutak jókarban tartása, a hiányzó folytatolagos kiépítése, az utcák helyes kövezése, aszfaltírozása, a villanyos vasutnak célszerű s közszempontból előnyös létesítése s a vasuti összeköttetéseknel a város érdekeinek minden tekintetben való védelme s az üzletvezetőség itteni felállítására közös gondjainkat képezendik.

A vasuti állomás kibővítése és a külön budai külvárosi megállóhely készítése már elrendelve lévén, itt már csak a város közönsége részéről felajánlott hozzájárulási összeg előteremtéséről kell gondoskodni.

Evvel kapcsolatban kiemelendőnek tartom, hogy a kereskedelem érdekében a vámhivatal felállítását kellend sürgetni s a siklósi-utcai átjáró bajait kívánatos a mutakozandó szükséghez képest nyhíteni, orvosolni.

A Tettye és vidékének s a lehetőséghez képest a Balokány tó és környékének kiránduló helylyé való rendezését és a város kellemőbb befásítását kívánatosnak tartom.

A központi temető kérdése már tárgyalás alatt lévén, e tekintetben a célszerűségnek és kegyeletnek is megfelelő megoldási módot a tek. közgyűlés bölcsessége bizonyára megtalálalndja.

A város szabályozási tervének kérdését a nyilvánult óhajhoz képest, a szükségességgel megítélésére végett előterjeszteni kívánom.

Az ipar és kereskedelem, ugy a bányaművelés előmozdítására minden lehető erkölcsi fegyvert szívesen alkalmazok.

A kanalizáció kérdését, mint fontos közegészségi kívánalmat, aludni nem hagyom, s a megoldásra előkészíteni töreksem, bár ugy hiszem, hogy az csak jobb idők alkotása lehet.

Szóval a már megkezdett és célba vett közművek létesítésére iparkodom és nagyon szerencsésnek érezném magam, ha mindezt meg is valósíthatnám oly gyorsan, mint általában is óhajtanó.

Végül a társadalom nemes céljáról sem feledkezem meg.

Az elősoroltak nem képeznek rendszeres munka-programmot, nem pedig azért, mert ez irányban a tek. közgyűlés által már megbízott választmányok beható tárgyalása után lehet csak a javaslatot lelkiismeretesen és megnyugvással a tek. közgyűlésnek is rendelkezése alá bocsájtani.

Tudom igen jól, mert a város polgárainak súlyos anyagi viszonyai arra nagyon is emlékeztetnek, hogy a most előadottak óriási feladatot képeznek, a mivel szemben erőm, legjobb szándéku törekvésem kevés; de jól tudom azt is, hogy a tek. közgyűlés az alapvetésnél, a város viszonyainak rendezésénél készségesen nyújt segédkezet, hogy ekként

a viszonyoknak megfelelő jón, fokozatos, munka-programm alkalmas időben meg is valószínűsíthető legyen.

Ha helyes általában Shakespeare gondolkodásának alapja „az embernek mindenben a bölcs mérséklet szabályait kell követnie”, úgy es elengedhetlen szabály a polgármesterre nézve s ezért megfontoltan, lassabban bár, de következetesen, biztosan haladni, derék elődömnök megkeszített műveit jól befejezni s a kösmondásként „addig nyujtózni, a meddig a takaró ér” less céloom és vesérelvem, mert a megfontolatlan, rehamos haladás kártyavár és Potemkin falvak alkotása.

Ezek után a midőn ismételtelen kijelentem, hogy úgy segéljen a jó Isten, a mint buszgon és becstületesen fogok új állásomban működni, mély fájdalommal eltelve a felett, hogy azon férfiu is, aki fenkölt gondolkodásával, minden izében nemeslelkűségével sziveinket meghódította, ezen helyről, melyet már 10 éve a város szerencsésjére oly áldásosan tölt be, nemsokára távozik, s töle, a kivel együtt alkotni gyönyörűség lett volna, nem sokára bucsuzunk kell, — ama biztossal végzem be igénytelen szavaimat, hogy es életem boldogságát képező bizalomért sirom megnyiltáig hű és hasznos polgára leszek szülővárosomnak!

Lelkes éljenzés fejezte be a vége felé mindinkább fokozódó hévvel előadott beszédet, s míg a főispán könyeit törölgette, mindenki azt várta, hogy valaki előálljon a biztossági tagok közül, hogy üdvözölje az új polgármestert, de hiába vártak s a várakozásteli nyomasztó csöndet a főispán zárószavai törték meg, a ki ekként a közgyűlést berekesztette.

Gyűlés után a városi tisztikar tiszteltgett az új polgármesternél, a kiknek szónoka Fekete Mihály t. főügyész volt, a ki biztossította a polgármestert a tisztikar ragasztódó szeretetéről. Majorossy meghatva választott és sorban kezét fogott tisztviselőivel.

Fél egykor ebéd volt a főispánnál, melyen a régi és az új polgármester is résztvett, ahol hatalmas dikciók mondattak az új polgármester egészségére.

Napirend 1896. november 27-én.

Naptár: péntek. nov. 27. — Róm kath.: Virgil. — Prot: Ákos. — Görög-kel. (nov. 15.) Guriasz. — Szidó: Kislew 22. — Nap két 7 óra 1 perckor; nyugszik 8 óra 56 perckor. — Hold két éjjel 10 óra 57 perckor; nyugszik délután 4 perckor. Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok hideg; légnomás 756. — Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint fagy, délen csapadék, szeles idő várható.

Színház: „Clemenceau.”

H i r e k.

— (A városnézés díszben.) A laikus polgárember az első pillanatra azt hitte ma délelőtt, mikor a jó öreg városnézés alá betekintett, hogy megint — képviselőt választunk. Tele volt a kapualja nemzetiszintű és a város színeit viselő zászlókkal, a melyek olyan készenlétben álltak egy egy sarokban, mintha arra a bizonyos diadalmenetre készítenék őket, melyet megújítani legkevésbé óhajt az, a kit annak idején „megörvendeztettek” vele. Csak a kik a kapu alól a lépcsőházba bemelegkedtek s látták ott a szőnyegeket, meg a virágcserepeket és zöld lombokat, azok gondolhatták csak, hogy mégis ünnepélyesebb valami van most készülöben, mint az október 28 diki képviselőválasztás. A szőnyegek és díszítések pedig fel-futottak egész a második emeletre a közgyűlési terem ajtajáig, hol tíz órakor egybeült a — polgármesterválasztó közgyűlés. Vagyis ezért

volt díszben ma a városnézés; ezért vonták díszbe, kendőzték a régi, vén lépcsőzetet, mert hát nagy esemény színhelye vala ma a toronyalj: polgármestert választottak!

— (Ünnepek hétköznapokon.)

A jövő 1897-ik esztendő valóságos ünnepi év less mindazok előtt, a kik szeretik az ünnepi munkaszüneteket. Egy nappal sem less azért több ünnep benne, mint az előző ezer években, hanem az ünnepek nagy része hétköznapra esik. Így mindjárt újév napja pénteken less, viskeraszt szerdán, gyertyaszentelő boldogasszony napja pedig kedden, február másodikon. A farsang 55 napig, tehát közel 8 hétig fog tartani, nagy öröme a bálozó ifjuságnak és keserűségére a báliruhákért szenvedő lányos apáknak. A hat hetes bőjt után április 18-ára esik húsvét vasárnapja. Junius 6 án less pünkösd, 17-én, csütörtökön pedig urnapja. Szent István király napja péntekre esik, kisasszony napja pedig augusztus második szerdájára. Karácsony ünnepe szombatra és vasárnapra jut 1897 ben, ami különben nem okoz nagy keveredést, mert hisz akkor ugyis vakáció van mindenfelé. Különösen a diákfőle örül ennek a hétköznapos ünnepi esztendőnek, a mely sok sok szünnapot hoz számukra.

— (Vasúti hírek.) A magyar királyi államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint az Uj-dombóvár—Budapest keleti pályaudvar között közlekedő étezőkocsi december hónap 1-étől kezdve sem az 1901, hanem az Uj-Dombóvárról reggeli 4 óra 56 perckor induló és Budapest keleti pályaudvar állomásra délelőtt 8 óra 40 perckor megérkező 1001. számú gyorsvonattal fog járni. Továbbá az idén Budapest központi pályaudvarról minden kedden és szombaton reggel 7 óra 15 perckor Fiuméba és minden hétfőn és pénteken d. e. 8 óra 20 perckor Fiuméből Budapestre induló luksusz vonatok forgalmát december hónap 1-től kezdve be fogják szüntetni. A luksusz-vonat Budapestről szombaton, e hónap 28 án és Fiuméből hétfőn, 30 án fog utoljára indulni.

— (Jónás Jancsíról.) A jelenleg Abbásiában hangversenyző jeles pécsi cigányprimásról a P. H.-ban a következőket olvassuk: „Jónás Jancsi, pécsi cigányprimás, a „Minek is van szerelem a világon” című nóta szerzője, jelenleg zenekarával Abbásiában van, hova Strachwitz gróf meghívása folytán ment. A banda e hó 22-én a Stefánia-szállodában hangversenyt adott, s mint nekünk írják, igen nagy tetszést aratott. Minden darabot 4-szer 5-ször kellett megismételniök.”

— (Vidéki csendélet.) Levelezőnk írja: Barcsan, úgy látszik, vagy igen sok a pénzes ember, vagy pedig nagy a szegénység, mert mind a két állapot alkalmas arra, hogy a legkülönbébb célra táncmulatságot rendezzünk. Még az ősz jóformán be sem köszöntött, itt már készülődtek a táncra, természetesen a jótékony örve alatt, és azóta nem mullott el szombat este, a melyen valami társas összejövétel ne lett volna. A jótékony nőegylet már megtartotta rendes táncmulatságát, az iparosok jótékonycélu műkedvelő előadásáról csak egyik legutóbbi számunkban számoltunk be, és e hó 28-dikára

ismét előttünk fekszik egy bál meghívó, melyet a barcsi ipartestület küldött szét, természetesen ismét valami nemes céllal összekötve, t. i. egy beszerzendő egyesületi zászló költségeinek fedezésére. December 2-ára már a Kaszinó jelezte első társas estélyét, úgy, hogy mire a farsang beköszönt, a fiatalság már belefárad a mulatozásba, és ha ez így tart tovább, akkor mi leszünk a vidék legjobb mulató és egyszerűmínd a legmulatságosabb emberei, legnagyobb öröme fiatal hölgyeinknek, kik készek volnának a farsangot augusztustól ápriliséig tartani, de hogy mit szólnának hozzá a papák, az már ismét más kérdés. Ja! mi itt Barcsan csak vígan vagyunk.

— (A jótékony nőegylet) jövő vasárnapi thea estélyének programja ismét nagyon érdekesnek ígérkezik. A mint már jeleztük is, Schlauch Paula kisasszony fog énekelni s ez képezi majd az estély fénypontját. Less felolvasás is, a mennyiben — mint értesültünk — Bihari Ákos, szintársulatunk tagja, olvassa fel, Lenkei Lajos lapszerkesztőnek egy dolgozatát. Ha esetleg a felolvasás a harmadik thea-estélyre maradna, akkor Taky Gyula ur ad elő szintén énekszámokat.

— (Adomány a népkönyhára.) A pécsi jótékony nőegylet népkönyhája költéseinek fedezésére Schlauch Imre tiszforintot küldött Reeh György rendőrkapitány, egyleti titkár kezeihez.

— (A tűzoltók biztossítása.) Önkéntes tűzoltó-egyletünk tagjairól figyelmes előrelátással gondoskodik az egylet parancsnoksága. Reeh György rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok ugyanis, ki a tűzoltóság érdekeit szíven viseli, most írta alá az összes legénységnek baleset és életbiztossítási kötvényét, mely tűzoltóinkat hivatásuk teljesítése közben biztossítja, hogy ha baleset éri őket, vagy nagyobb szerencsétlenség esetére, úgy maguk, mint hozzátartozóik tekintélyes segítségben fognak részesülni.

— (Megszökött a büntetés elől.) Dimitrovits Krisztián, gordisai kertészlegény, lopást követvén el, ügye a bíróság elé került. A tolvaj kertész azonban nem várta be, míg ítéletet hoznak felette jogérvényesen s neki a lopás miatt rászabott büntetést le kell ülnie, hanem megszökött a büntetés elől. Szökése sikerrel is járt, mert mindeig nem tudtak ráakadni. Most a pécsi királyi törvényszék elrendelte a megszökött kertész nyomozását, akit körözni fognak s ha kézrekerítik, átadják az ügyészségnek, hogy kiállja a büntetését, a mely elől megszökött.

— (A tegnapi tűzhöz.) A tegnap délutáni tűz nagyságát és veszedelmes voltát jellemzi az, hogy tűzoltóink csak a késő esti órákban hagyhatták oda a leégett téglaszáritó színhelyét. Derekas munkát kellett végezniök a tűz lokalizálása körül s e munkában nagy segítségükre volt a Zsolnay-gyári tűzoltóság, mely szintén kivonult teljes felszereléssel a tűzhöz és ott az oltásnál segédkezett. Amiórt csak elismerés illeti meg őket.

— (Harapós kutya.) Különösen faluhelyen szokás még, hogy nagy és harapós házőrző ebeket tartanak, melyek nem egy-

szerecsérlenséget idéznek elő. Így történt ez a napokban Kassa községben is, hol Vlezir Ferenc nevű tisztes fiút a szomszédjuk kutyája lábán megharapott. A fiu be akart menni a szomszédhoz s mikor a kapun belépett, neki rohant a nagy házőrző eb s lábába kapott. A kutya különben — mint a vizsgálat megállapította — teljesen egészséges s így a fiúnak a sebesüléssel kívül egyéb bajtól tartani nem kell. Mégis ajánlatos volna, hogy a veszedelmes házőrző ebekre falusi polgáraink is jobban vigyázzanak, azokat legalább nappal megkötve tartanak, hogy így ilyen baleseteket előre elkerüljenek.

— **(Mákvirágok.)** Rendőrségünknek ha más dolga nem akad is, a csavargók mindig adnak neki munkát. Így történt az éjjel is, mikor minden csendes volt és semmi szenzáció nem zavarta meg az éjjel nyugalomát, egyedül három hely és foglalkozás nélküli csavargó seittenkedett végig az utcákon, valami titkos buvóhely felé. Ezeket aztán el is csípték rendőreink s most a mákvirágok egyelőre a börtönben őristetnek.

— **(Ellopott hid.)** Nem hiába itt a tél, a szegény ember igyekszik is ellátni magát a hideg ellen tűzrevalóval. Pereze, ha pénze nincs fára, teszi ezt úgy, a hogy bírja. Ilyen pénztelen szegény ember cselekedhet meg a napokban ezt a tréfát, — ellopott egy hidat. A hid a Tettye utcán alásuhogó vízfolyás felett szolgált átjáróul a gyalogjáró emberiségnek s hordozható állományban lévén, nem volt nehéz a téli tűzrevalót gyű-

tögető embernek elemelnie. Az ellopott hid hiányát csak ma vették észre s lehet, hogy a tolvaj azóta már fel is vágta — tűzrevalónak.

— **(Ideális tolvaj.)** Csibor Verona, udvardi leányzó, tegnap bent járt Pécsen s itt egy csomó csecsebecsét vásárolt, a mivel tüntessen, ha vasárnaponként a templomba megy. Jól megterhelve kosarát, úgy indult utnak hazafelé s utközben találkozott egy utassal, a ki alázatos és jámbor kinézetű volt. Illett is ez neki, mert — olvasókat és szentképeket árult. Szóba bocsájtkozván a leánynyal, kezdett a lelkére beszélni, hogy mit ér a csecsebecse, ha az ember nem vallásos és rá is beszélt egy olvasó megvételére Mikor elváltak egymástól, a leány csak akkor vette észre, hogy pénztárcája hiányzik. Az ideális tolvaj lopta ki a zsebéből, de hogy merre ment vele, nem tudják.

— **(Kakas-harc.)** A már már megszokott piaci skandalumok egyforma tömegéből ma érdekesen vált ki egy verekedés, melyet két falusi sokac asszony rögtönzött a piacon. Az érdekeséget pedig az adta a verekedésnek, hogy a két asszony egymást egy — kakassal verte. E miatt a kakas miatt vesztek össze, amit az egyik árult és dicsért, a másik pedig meg akart venni és — gyalázott. A kakas gazdasszonya nem hagyta az ő állatját gyaláznia s ebből támadt a verekedés. A vevő hozzávágta a kakast az asszonyhoz s ez se volt rest, hanem — visszavágta. Így püfölték egymás a szegény

kakassal, míg végre a kösbelépett rendőrök kibékítették őket. Hanem azért a járásbíró-sághoz teszik át az ügyüket s ott nyer befejezést a kakas-harc.

— **(A jövő évi költségvetés.)** A város főszámvevője összeállította az 1897-ik évi költségvetést, mely a napokban tartandó pénzügyi és gazdasági ülés elé fog terjesztetni. Ezen együttes bizottság fogja annak egyes tételét megvizsgálni s közgyűlési tárgyalás alá elkészíteni. A számvevőségi munkát szerint a város 1897-ik évi bevételei tennének: 1. Fekvő javakból 53.903 frtot, 4967 frttal kevesebbet, mint az előző évben. 2. Javadalmakból 91.635 frtot, vagyis 18.953 frttal többet, mint 1896-ban. 3. Rendőri jövedelmekből 1040 frtot, a f. évinél 44 frttal kevesebbet. 4. Cselekvő tőkék kamataiból 49.390 frtot, tehát az 1896. évinél 2266 frttal többet. 5. Különbféle jövedelmekből 400.090 frtot, az 1896-ik évinél 9619 frttal kevesebbet. Az összes bevételek tehát 596.058 frtot tesznek a város saját jövedelmeiből, mi az 1896-ik évre előirányzott bevételeket 6589 frttal haladja meg. A város jövő évi szükségletei 24.835 frttal haladják meg az 1896-ik évre előirányzott kiadásokat. Felvételt: 1. A városi tisztviselők, segéd-, kezelő és szolgazemélyzet fizetésére s az utóbbiak ruházatára, továbbá az egyházi személyzet javadalmazására és kegyuri kiadásokra, végül nyugdíjakra és kegydíjakra 134.222 frt, 4008 frttal több, mint 1896-ra. 2. Igazgatási költségekre 152.338 frt, tehát a folyó évinél 9279

kell maradni, de mit tehetett volna. Ha utánozza azt az urat, aki egy nagy bankjegyet dobott az asztalra a vacsora fejében és számla nélkül távozott, akkor feltűnést csinálhat ezzel, sőt még arról sem arról sem biztos, hogy valamelyik asztalszomszédja nem-e vágja gyorsan zsebre a pénzt. Mikor az utcára került, már se a kapitány, se a két gyanús idegen nem volt sehhol.

II.

As éjszaka jó tanácsadó, mondja egy régi közmondás, melynek azonban nincs mindig igaza.

Másnap, mikor ez esemény éjszaka után Cavaroc későn felébred, már csak homályosan emlékezett kalandos dolgaira.

A kapitány egészséges életfilozófiájú ember volt, akit a nagy események nem zökkentettek ki szokott nyugalmából. Ugy vette az életet, a milyen: nem álmodtak beie az ábrándok az ő világába. Ebben különbözött Jonville barátjától.

Cavaroc tetőtől-talpig gyakorlati ember volt, aki szívvél, lélekkel a hivatásának élt s a katonaságon kívül csak nagyon kevés dolog érdekelte, habár azért,

boszujának a műve ez. Egyébként, majd kitudódik, ha a rendőrség ügyesen vezeti a vizsgálatot.

— Hátha már Párison tul van a tettes? Akkor már aligha tudják kézrekeríteni. Én ugyan nem ütöm a lábuk nyomát.

— Mondhatom, én sem. Legjobb, ne tudjunk, ne lássunk semmiről. Hanem egészen átfáztam; a nagy sietségben fenn felejtettem a felső kabátomat. Okos dolog lett volna, ha valamit harapunk a büffében, mielőtt otthagytuk a komédiásokat.

— Sajnos, hogy csak most jut eszünkbe.

— A vacsorát különben is késeleteti a rendőrség látogatása. Na, ha es volna az a meglepetés, amiről Wanda szólott, akkor majd megmondom neki leplezetlenül a véleményemet, ha ismét össetalálkozom vele.

— Bistosítlak, hogy erre lesz még alkalmad.

— Nem sokat törődöm vele. Hanem nem gondolnád, hogy jó volna valahol megvacsorálni?

— Ilyenkor is evésre gondolsz?

— Persze, hogy arra — szólott kedvetlenül Cavaroc s intett egy éppen feléje robogó kocsinak.

— Hé, kocsis, a Café Americain-hoz!

Néhány perc mulva az éjjeli étterem vidám, tarka vendégserege között ültek; miután nagy fáradsággal egy kis sarokasztalt szereztek maguknak, honnét a fényesen megvilágított termet kényelmesen áttekinthették.

Közvetlen mellettük két férfi ült, akiknek külseje önkénytelenül is azt a kérdést keltette fel, hogy miként ülhetnek ebbe a fényes helyiségbe ilyenfajta alakok.

A két barát azonban nem törődött velök, hanem derekasan hozzáálltak a falatozáshoz. Csak miután már

frttal több. 3. Iskolai kiadásokra 71.722 frt, vagyis az 1896 ik évinél 457 frttal kevesebb (e megtakarítás a vincellériakola olcsóbb el-látása által éretett el). 4. Városi intézetek, testületek és egyéb jótékony célu egyesületek segélyezésére 8601 frt, 450 frttal több, mint az évben. 5. Különbféle kiadásokra 349.522 frt, vagyis 11,555 frttal több, mint az 1896-ik évre. Az összes kiadások tehát 716.405 frttal irányoztattak elő; s ha e szükséglettel összehasonlítjuk az 596.058 frtot tevő saját bevételünket, úgy a póttal fedezendő hiány 120.347 frtot tesz.

— (Hűségese cseléd.) Persze, hogy ritkaság a hűségese cseléd s nagyon természetese, hogy ha a cselédek között egy hű akad is, de van mellette egész csomó, a melyik hűtlen hálátlan. A „hűségese“ cselédek eme tulnyomóan nagyobb gárdájához tartozik Stancel Zeuzsanna, erdőbényei születésű leányzó is. ki a szolgálatadójához csak addig volt hű, mig behizelegte magát bizalmába. S e bizalmat most azzal hálálta meg, hogy gazdaasszonya távollétében összeszedte annak ruháit és ékszereiket s azokkal az éjjel odább állt. A hűségese cselédnek egyelőre nyoma veszett.

— (Kémény-tűz) Ma délután fél kettőkor a Hattyu-épületben kigyuladt egy kémény. A központi tűzország azonnal kivonult s a tüzet elnyomta. Hogy a tűz miből támadt a kéményben, az nem volt kideríthető, bár ilyenkor, midőn egész nap folyik

a tüzelés, ajánlható az elővigyázat minden tekintetben.

— (Állategészségügyi hírek.) Megyénkben a ragadós száj- és körömfájás legujabban Kisnyárad, Liptód és Ssemel községek szarvasmarhaállományában, a sertésvész pedig Martonfa, Szilágy és Villány községek sertésállományában megszűnt. Ellenben fellépett az utóbbi járvány Luzzok és Vaiszló községek sertésállományában.

— (Elvetették a súlykot.) A Dombóváról Pécs felé igyekvő vonat kocájában három kereskedelmi utazó került össze. Mindegyikük a maga „házát“ dicsérte.

— Az én főnökömnek, mondotta az egyik, olyan óriási főkönyve van, hogy a „Tartozik“ rovatból a „Követel“ rovathoz csak lóvasuton juthat el az ember.

— Ez semmi, szólt a másik, a mi levelezői osztályunkban tilos a j betűre pontot csinálni, a főnökeink ezzel évenként 5 méter-mázsa tintát takarítanak meg.

— Ez mind semmi a mi tüzetünkhöz képest, szólt most a harmadik. Hozzánk a multkoriban egy tigris tört be. Ez a fenevad 3 hónapon át inasokat evett és észre se vettük.

Párisból most érkeztek a legujabb és legfinomabb valódi ezüst valamint china ezüst iparművészeti tárgyak u. m. gyertyatartók, girandolok, asztali állványok, kenyérkosarak, eczet és olajtartók, kávé, mocca és teakészletek, virágtartók, tintatartók, képkeretek, bor, sör és cognackészletek

stb. óriási nagy választékban és rendkívül mérsékelt árak mellett Schönwald Imréhez Pécsen, Király-utca, Hattyu épület.

Pécsi nemzeti színház.

Bérlet 46.

56-ik előadás.

1896. november 27-én (péntek.)

CLEMENCEAU.

Színmű 5 felv. 1 képpen Irta Dumas Sándor és Dr. Arvis Arnaud ford. Fáy f. Béla.

Szombaton Angot operette.

As előadás kezdete fél 8 óraker.

Törvényszék.

§ Paprikát szórt a rendőr szeme közé. Lapunkban részletesen megírtuk annak idején a szegzárdi törvényszék által pénzhamisítás és egyéb bűncselekmények miatt körözött Kriszter Lajos szélhámosnak Pécsen történt elfogatását, a ki az elfogató kikertüldő, Gorjenác rendőr szeme közé paprikát szórt s úgy vele, mint a segítségére siető rendőrökkel dulakodott s olyan erőszakot fejtett ki, hogy végre is megkötözve kellett a börtönbe vinni. Onnan hamarosan átkísérték a királyi ügyészséghez és hatósági közeg elleni erőszak s könnyű testi sértés vétsége miatt a kir. törvényszék vád alá helyezvén, ma délelőtt tartották meg ügyében a végtárgyalást, Egy évi börtönt kapott összbüntetésül, a mi ellen felebbezett bár,

az első üveg pezsgőn is tul voltak, jutott eszükbe, hogy a vendégeket végigmustrálják.

Csakhamar két feketeruhás, fehér nyakkendő urra esett a tekintetük. Óriás termetű volt mind a kettő, a kisebbik is hatodfél láb magas. Mintha a vaspáncélos lovagok korából felejtették volna itt őket.

Cavaroc mint lovastiszt, nagy barátja volt a magas termetű férfiaknak s így különösebb figyelemre méltatta őket.

— Pompás fickó — jegyezte meg — sokért nem adnám, ha az én eskadronomban volnának, dacára, hogy már tulvannak a katona koron.

A szomszédjaik is érdeklődéssel nézegették őket, de egészen más okból.

— Te, szólott a társához az egyik — akinek a beszédje elárulta, hogy hamis kártyás — azok arany-madarak.

— A nagyobbikat mindennap látom, mikor az erdőbe sétakocsiz. Mondhatom, remek ekvipázsa van. Nem volna bolondság, megkopasztani őket.

— Olyan távol ülünk tőlük, hogy nem vehetnek bennünket észre — mondta a lemondás melankólikus hangján a cimborája.

— Az attaché meghallotta ezt az épületes beszédet és csupa fül lett.

Jobban megnézte őket s nagy meglepetésére felismerte egyikben a meggyilkolt asszony férjét.

Ugyanaz volt, akivel mindennap találkozott a boulognei erdőben.

A nyitott Landauer ben a gyönyörű szőke asszony ült az oldalán, akit Vitrac szeretett s aki Vitracot sze-

rette. A másik ur, akivel koccintgatott, senki más nem volt, mint a titokzatos ember, aki malommunkásnak öltözve a levágott fej tartalmazó liszteszsákokat a bálterembe hozta.

— Mi lett? — kérdezte a kapitány, akinek feltűnt Jonvillenek nagy izgatottsága.

Jonville halkán megmondta neki gyanuját.

— Megengedem, hogy nem csalódom — válaszolta amaz — de ha csakugyan a férj volna az, akit mutatál, akkor ki van zárva, hogy azonos legyen az álarcosbál remetéjével, valamint a társa sem lehet egy ugyanazon személy a malommunkással. Lásd, a szavaim bizonyítékául, hogy már be is végezték az estebédjüket. Hogyan lett volna lehetséges, hogy olyan gyorsan megvacsorájanak, ha ők volnának a titokzatos álarcosok?

— Azt nem tudom — felelte Jonville — de mindenesetre megszerzem lakcímüket.

— Legegyszerűbb, ha követed őket, különben én is veled tartok. Az ördögbe, már fizetnek is! Még elillannak az orruak előtt!

Jonville sietve hívta a pincért, azonban amazok már felálltak s anélkül, hogy bevárnák, mig az asztalra dobott százfrankos bankjegyből visszaadjanak, sietve a kijárási felé mentek.

— Fizess! — mondta hevesen Cavarocnak — és jöjj utánam. Ha nem találnál az utcán, akkor ebből megtudod, hogy kocsira kellett ülnöm, nehogy a nyomukat elveszítsem.

Anélkül, hogy bevárná barátja válaszát, gyorsan utánuk ment.

Jonville dühöngött, hogy a fizetés okából vissza

szabaddalra még sem helyezték, hanem elrendelték a szegzárdi törvényszékhez való átkisérését, a hol a fentebb jelzett több rendbeli rendezetlen ügyének rendezése fejében a ma kapott büntetés mellé, majd még egy pár évi börtönbüntetést fog kapni.

TÁVIRATOK.

— **Az országgyűlés a király előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Délben mondotta el a király a budavári várakban a trónbeszédet az egybegyűlt képviselők és főrendek előtt. A trónbeszéd maga a következő:

„Tisztelt urak! Főrendek és képviselők! Kedvelt hiveink! Bizalommal üdvözljük önöket, midőn ez új országgyűlés küszöbén fontos feladatok megoldására hívjuk fel munkálkodásukat.

A jövő évi állami költségvetés megállapításán kívül mindenekelőtt intézkedni kell a monarchia két része között fennálló vám- és kereskedelmi szövetség tárgyában.

A közösgyi költségek viselésének arányára, valamint a bankügyre nézve mielőbb újabb egyezmények létesítendők, azonkívül kapcsolatban a vám- és kereskedelmi szövetséggel, számos egyéb gazdasági kérdés is rendezendő.

Különösen a monarchia mindkét részében egyforma elvek szerint kezelendő fogyasztási adók tekintetében bizton reméljük, hogy kölcsönös méltányossággal mérlegelve a létező viszonyokat és mindkét félnek anyagi erejét, és szem előtt tartva azon nagyszabású, a monarchia hatalmi állását érintő politikai érdekeket, melyek mindezen kérdéseknek gyors megoldását teszik kívánatossá.

Sikerülni fog mindezen ügyeket kellő időben és közmegnyugvással rendezni s nem kételkedünk benne, hogy önök hazafias buzgalommal közre fognak működni ebben az irányban.

Kapcsolatban a monarchia két része között fennálló gazdasági viszony újabb szabályozásával, a Magyarország és társországai közötti pénzügyi egyezmény is megújítandó lesz.

További nagy fontosságú feladatok lesznek: az ország közigazgatásának újja szervezése, melynek foganatba vételét és sikeres végrehajtását az ország érdeke immár parancsolólag követeli.

Kormányunk ez irányban meg fogja tenni javaslatait, elé fogja terjeszteni a vármegyék önkormányzatáról, a vármegyei közigazgatási közegekről, a közigazgatásbizottságokról, a városokról, a községekről és a köztisztviselők felelősségéről szóló törvényjavaslatokat.

De az állami élet egyéb terén is számos még a teendő. Így a bünvádi perrendtartás, a katolikus kongrua, a lelkészek anyagi helyzetének javítása, a mi a kongrua rendezése alapján fog megtörténni.

A közoktatás ügyének előmozdítására több fontos intézkedés van célbavéve. A gazdasági haladás érdekében is fontos javaslatok fognak tételni.

Felsorolja ezután a trónbeszéd rész-

letesen a kereskedelem, a vasutak stb. terén végzendőket és a katonai bünvádi perrendtartás betérjesztését. Így végzi:

Bizunk hazafiságukban és bölcsességükben, hogy serény igyekezettel és buzgalommal fognak odatörekedni, hogy mentül számosabb, a haza szellemi és anyagi felvirágzását célzó alkotást létesítsenek.

Isten áldását és segedelmet kérve törvényhozói működésükhöz, az országgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.“

— **A kiállítás küldöttsége a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma délután két órakor fogadta az ezredévi kiállítás hódoló küldöttségét, melyet Apponyi udvarnagy vezetett ő felsége elé. Az üdvözlő beszédre a király szívélyes választ adott a megköszönte a kiállítás tényezőinek fáradozását. Ma este ő felsége elutazik Budapestről.

— **Jagics ünnepeltetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jagics József a mohácsi kerületnek nemzeti párti országos képviselője ma délután utazott fel az országgyűlésre.

Bár utazása későn lett köztudomásúvá, mégis két óra tájban fogatokon, gyalogosan százakra menő választó közönség gyűlt egybe a kaszinó épülete környékén, honnan zászlók alatt éljenzések és zenező mellett kísérté a pályaudvarba szeretett képviselőjét.

Beszállás előtt, a választók nevében dr. Medgyessy Béla pártelnök bucsuzott el a távozó képviselőtől, mondva: hogy belépén a mai politikai élet sötét és vigasztalan utvesztőjébe, vezérelje mindig a hazaszeretet fényes napja.

Jagics válaszában megköszönte a választók ezen nem remélt kitüntető figyelmét, éltette Apponyt, a nemzeti párt vezérét, mint a kinek zászlója alatt hűen és kitarotán fog küzdeni hazánk jogainak, önállóságának fejlesztésén, erősítésén. Felhívta pártjának vezérférfiát és a választókat, hogy politikai működésüket ne szüntessék meg a választás mostani lerovásával, hanem az együttműködést vigyék át társadalmi életbe is.

A távozó képviselőt a választók ezerszeres és szűnni nem akaró éljenei kísérték.

NYILT-TÉR*)

Kitünő Angol

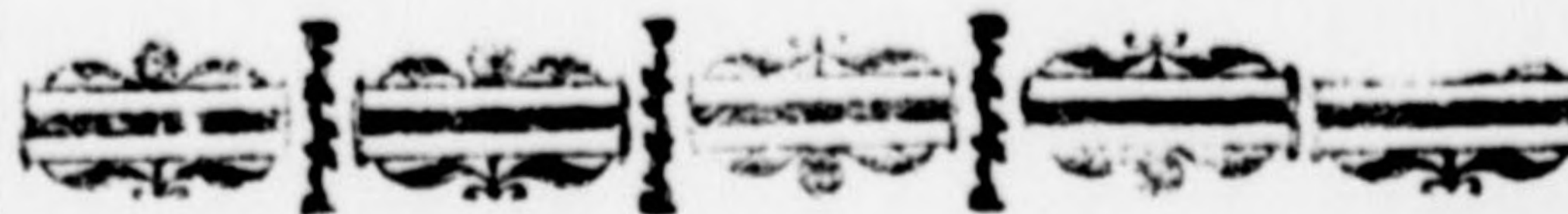
TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, — továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen, király-utca 2. sz. és Bazár udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

1874. szám.

b. v. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében eszennel közbírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1895. évi B. 179/4 számú végzése következtében, Dr. Liber György ügyvéd által képviselt, Angszter József javára, Jilly Alajos ellen 145 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 430 frtra becsült zongora és butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróóság 31382. 1896. számú végzése folytán 145 frt tőkekövetelés, ennek 1887. évi október hó 1 napjától járó 6°/_o kamatai és eddig összesen 16 frt 70 krban bírósággal már megállapított költségek erejéig Pécsen Irgalgalmassok-u. 8. sz. a. leendő eszközésére 1896. évi november hó 30. napjának d. u. 1/3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §. értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi november hó 12. napján.

Engler Kálmán

kir. bírósági végrehajtó.

16118. sz.

tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az első magyar általános biztosító társaság végrehajtónak, Varga Antal végrehajtást szenvedő ellen 75 frt 08 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Német Ürögh község határában fekvő, a N.-Ürögh község 47. sz. betétben felvett 1/2; hsz. pinczére és alagutra 200 frt ésja n.-üröghi 7. sz. betétben felvett I. 1-3 soroz. (zsellérbirtokra), zsellérségből 7. sz. házból Varga Antalt illető felerészre 517 frt becsárban mint kikialtási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi december hó 12. n. délelőtt 10 órakor N.-Ürögh község bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10°/_o-át, vagyis 20 forintot és 51 forint 70 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3933. sz. a. kelt igazságügyminiszter. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék telek-könyvi osztályánál 1896. évi szeptember hó 7-ik napján.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

PSEPHOFER J. vértisztító labdaccai,

ezelőtt általános labdaccai név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdaccai csodás hatásukat eszerszerűen be nem bizonyították volna.

Évtizedek óta ezen labdaccai általános elterjedésének öröndenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszorból készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdaccai házi szerül ajánlottak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és esékredésből erednek: mint epe-savarek, májbajok, kólika, vértelulások' aranyér, bél-telenség s hasonló betegségek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajknál is: így sápkóránál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdaccai oly könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők. — A számtalan hálaíratból, melyet a labdaccai fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszaszerésére folytán hozsánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdaccai egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdaccaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdaccai kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdaccai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért eszerszerű. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdaccai engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszaszerésére segítségül szolgáltak. Knificz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én
Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondok ezennel Önnek 60 éves nagyúrném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórásban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondot, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdaccaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinczettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes ur!

Alúírott ismételtén kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdaccaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdaccai értéke felett és azokat a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia
1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdaccaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdaccainak köszönhetem, hogy egy gyomor-bajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdaccai nálam sohasem fognak kifogyni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, ... vagyok tisztelettel
Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdaccai csakis a Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához“ czimzett gyógyszerárban Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdaccait tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentelen utánvételi küldésnél 1 frt 40 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utalvány-nal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdaccai a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánóztatnak; ennek következtében kéretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdaccaikat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Bernhardi alpesifü liqueur. Bernhard W. O.-tól Bregenzben, 1/2 üveg 2 frt 60 kr. 1/4 üveg 1 frt 40 kr. 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok u. m.: gerinczagybantalom, tagazagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főtájás, fülzsongatás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs,

Pserhofer J.-tól. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelerczével 2 forint.

Általános tapasz Studel tanártól. Ütés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacz, sebes- vagy gyladt-mell vagy más ily bajknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fiaker-por hurut, rekedtség és köhögés ellen. 1 doboz 35 kr, bérmentve 60 kr.

Ferencz-pálinka sóval vagy só nélkül. 1 üveg 70 krajczár.

Fagybalzsam Pserhofer J.-tól Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Útifüvedv, egy általánosan ismert, kitűnő háziszor hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen, 1 üvegecske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek,) megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszor. 1 üveg 22 kr. 2 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bullrich A. W.-tól. Kitűnő háziszor a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főtájás, szédülés, gyomorgörce, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabalzsam, 1 üveg 50 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az általa képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen 1 üveg 40 krajczár bérmentes küldéssel 65 krajczár.

„Stoll“-féle Kolapraeparatumok, kitűnő szer gyomor- és bélbetegségek ellen, az idegek erősítésére. 1 liter Kola-elixir vagy bor 3 frt, 1/2 liter 1 frt 60 kr, 1/4 lit. 85 kr.

Kola-elixir vagy bor, üvegdarabonként 5 frt 50 kr, 3 frt, 1 frt 60 kr,

Mia-Poko, kitűnő szer egyoldalú fejfájás, főtájás, fogfájás, rheuma stb. ellen. 1 frt

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegeségek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcón megszerzetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

PSEPHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“
Bécs, I., Singerstrasse 15.

Raktárban Budapest: TÖRÖK JÓZSEF (Király-utca 12.)

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatatalunkban.